

सुखाख्यो वलयश्चैव दहमेदाः सुदुर्लभः ।
अतिक्रान्तः प्रतिक्रान्तः कथाभ्याश्चैव पक्षतः ॥
अतिक्रान्तश्च पक्षाभ्यां त्रयोऽन्यस्तु विपर्ययः ।
स्युष्णापचो धनुःपक्षो हिस्त्रयो दह ऊर्ध्वगः ॥
द्विगुणान्तस्तत्क्रान्तपक्षोऽन्योऽस्य विपर्ययः ।
हिचतुर्दण्ड इत्येवं चोया लक्षणातः क्रमात् ॥
गोमृजिकाहिंसचारी शकटो मकरस्तथा ।
भोगमेदाः समाख्यातास्तथा परिपतन्तकः ॥
दहपक्षो युगोरस्यः शकटस्तद्विपर्ययः ।
मकरो वावकौर्ध्वश्च शेषः कुञ्जरराजिभिः ॥
मखलवृद्धमेदौ च सर्वतोभद्रदुर्लभौ ।
गजानीको द्वितीयस्तु प्रथमः सर्वतोमुखः ॥
अर्द्धचन्द्रक उडारी वक्षो मेदास्तसंहृतेः ।
तथा कुक्कुटपङ्क्ति च काकपादौ च गोघिका ॥
त्रिचतुःपक्षस्यैवानां त्रयो आकारमेदतः ।
इति वृद्धाः समाख्याता वृद्धमेदप्रयोक्तृभिः ॥
एते सप्तदश प्रोक्ता दहवृद्धाश्च पञ्चधा ।
तथा वृद्धद्वयश्चैव मखलस्य प्रयोक्तृभिः ॥
अर्द्धहस्तास्तु वृद्धवृद्धा भोगवृद्धाश्च पञ्चधा ।
वृद्धश्चैव प्रयोक्तृभिः स्युर्दण्डकाश्च उपस्थिते ॥
पक्षादीनामनीकेन हस्ता शेषं परिचिपेत् ।
तरसा च समाहृत्य कोटिभ्यां परिवेष्टयेत् ॥
परकोटिसुप्रकृत्य पक्षाभ्यामप्रतिग्रहः ।
कोटिभ्यां जघने हस्तादुरसा च प्रपीडयेत् ॥
एवं वृद्धप्रयत्नेन यत्नवानवनीपतिः ।
विदारयेद्वाहनात् वनेषु द्विषताम्बलम् ॥”)
वृहन्, स्त्री, (वि + ऊह + लुट् ।) सैन्यसंस्था-
नम् । विपूर्वाहृदातोरेणट्प्रत्ययेन निष्पन्न-
मिदम् ॥ (मेलनम् । यथा, भागवते ॥ १२६ ॥ १६ ॥
“चालनं वृहन् प्राप्तिर्नैलं द्रव्यशब्दयोः ॥”
“वृहन् मेलनं दृग्वादेः ॥” इति तट्टीकायां
खामी । योभके, त्रि । यथा, हरिवंशे ।
१२६ । ३६ ।
“परं गुणैश्चः पृथग्भेदरूपं
यशः शब्दं वृहन् कान्तरूपम् ॥”
“वृहन् चतुर्चोभकम् ॥” इति तट्टीकायां
नीलकण्ठः ॥)
वृहपक्षिः, पुं, (वृहस्य पक्षिः ।) वृहपक्षा-
द्भागः । तत्पक्ष्यायः । प्रत्यासारः २ । इत्यमरः ॥
प्रत्यासरः ३ । इति तट्टीका ॥ वृहस्य पक्षाद्-
वृहान्तरम् । इति केचित् । इति भरतः ॥
वृहमध्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥
वे, ज ये वृत्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
उभ०-सक०-अणिट् ।) ज, अयति अयते । ये,
वीयात् । इति दुर्गादासः ॥
योकिः, पुं, लौकिकारः । इत्यमरः ॥
योम, [न] स्त्री, (वे जे वृत्तौ + “नामन् योम-
न्निति ।” उणा० ४ । १४६ । इति निपातनात्
साधुः । यदा, “विपूर्वाहृतेर्भाप्रार्थत्वात्
ओयादिके ‘सर्वधातुय्यो मनिन् ।’ इति रुक्तेण
मनिन्प्रत्यये ‘ज्वरत्वरसिचविमवासुपधायाश्च ।’
इत्युटि गुणः । अवति आप्नोति सर्वं जगत् ।

यदा अवतिर्गन्तव्यः भावे मन् योम् । अवनं
प्रमनं विविधमस्मिन् विद्यते । यदा रज-
नार्थः विशेषेणावति प्राणिनोऽवकाशप्रदानेन ।
उणादौ तु नामन् योमन् योमन् इत्यादिना
वेण् संवरणे इत्यस्मात्प्रतिनि उत्वं निपात्यते ।
दीयते तद्वायुना योम । तथाच निरुक्तम्
योनिरन्तरिक्षं महानवयवः परिवीतो वायुना
इति ॥” इति निघण्टुटीका । १ । ३ । ३ ।)
आकाशः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ४ । २६ ।
“रजोभिः स्यन्दनोद्भूतेर्गणेशे चणसन्निभेः ।
सुवस्तनमिव योम कुर्वन् योमेद भूतलम् ॥”)
जलम् । भास्करस्यार्चनार्थः । इति मेदिनी ॥
अम्बकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
योमकेशः, पुं, (योम एव केशा यस्य । विराट-
श्रुतौत्वादस्य तथात्वम् ।) शिवः । इत्यमरः ॥
(यथा, महाभारते । ७ । २०० । १२६ ।
“सुखाचन्द्रमसौ लोके प्रकाशन्ते रजस्य याः ।
ते केशश्चितास्त्राणि योमकेश इति स्मृतः ॥”)
योमकेशी, [न] पुं, महादेवः । गङ्गाधारण-
कात् योमस्यापिनः केशा अस्य सन्तीति योम-
केशशब्दात् इत्युक्तयेन निष्पन्नमेतत् ॥
योमचारिपुरं, स्त्री, (योमचारि आकाशगामि
पुरम् ।) श्रौभपुरम् । इति भूरिप्रयोगः ॥
योमचारी, [न] पुं, (योनि चरतीति । चर +
णिनिः ।) देवता । पक्षी । इति मेदिनी ॥
चिरजीवी । द्विजातः । इति विश्वः ॥ (आकाश-
चारिणि, त्रि । यथा, कथासरित्सागरे । २२ ।
५६ ।
“अस्ति पूर्वमहं योमचारी विदाघरोऽभ-
वम् ॥”)
योमधूमः, पुं, (योन्वः धूमः ।) मेघः । इति
त्रिकाण्शेषः ॥
योमनाशिका, स्त्री, भारतीपक्षी । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥
योममञ्जरं, स्त्री, (योन्वः मञ्जरमिव ।) पताका ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
योममखलं, स्त्री, (योन्वः मखलम् ।) पताका ।
इति शब्दरत्नावली ॥ आकाशश्च ॥
योमसुन्नरः, पुं, (योन्वः सुन्नर इव ।) निर्वातः ।
इति हारावली ॥
योमयानं, स्त्री, (योमगामि यानम् ।) विमानम् ।
इत्यमरः ॥
योमस्थली, स्त्री, भूमिः । इति भूरिप्रयोगः ॥
(योन्वः स्थली ।) नभःस्थलश्च ॥
योमाभः, पुं, (योन्वा भूत्येन आभातीति । आ +
भा + कः ।) बुद्धः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
योमोदकं, स्त्री, (योन्वः उदकम् ।) दियोदकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
योषं, स्त्री, (विशेषेण ओषतीति । उष दाहे +
पचादाच् ।) चिकटुः । इत्यमरः ॥ (यथा, सुश्रुते ।
१ । ४४ ।
“योषं त्रिजातकं सुप्ता विडङ्गामकं तथा ॥”)

व्रज, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०
सक०-सेट् ।) व्रजि । इति दुर्गादासः ॥
व्रज, क संस्कृतौ । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क. व्रजयति ।
विरेषौ तौ । तौ एतौ विरेषौ रेफरहितौ च
स्थाताम् । इति दुर्गादासः ॥
व्रजं, स्त्री, व्रजनम् । गमनम् । व्रज गतौ रत्नस्नातु
चप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् । इति सिद्धान्त-
कौसदी ॥
व्रजः, पुं, (व्रज गतौ + “भोचरसंवरति ।” ३ ।
३ । १२६ । इति चप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।)
सम्बन्धः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
१४६ । १२ ।
“ततः प्रतापः सुमहान् शब्दश्चैव विभावयोः ।
प्रादुरासीत् तदा तेन वुवुधे च जनव्रजः ॥”)
गोष्ठम् । (यथा, माघे । २ । ६४ ।
“निबद्धवीवधाचारप्रसारा गा इव व्रजम् ।
उपबन्धु दशाहः पूर्वी माघिष्ठतीं द्विषः ।
पत्न्याः । इति मेदिनी ॥ अयमयमधुरयोश्चतु-
ष्यान्वर्गनिर्देशः । अस्य विवरणं यथा, भाष्ये ।
“व्रजमखलभूगोलं शेषनामपञ्च वरम् ।
कुसुदाख्यं महाभ्रष्टं सर्वेषां मध्यवस्थितम् ॥
तस्मिन्परिस्थितं लोकं सर्वस्थानं महापलम् ।
ल्लखनीकाविहारार्थमुत्तमस्थानविराजितम् ॥
चतुरदिकलोपेन परिपूर्णविराजितम् ।
अस्य प्रदक्षिणीकुर्वन् धनधान्यसुखं कमेत् ॥
हानाश्वावासतो लोको विष्णुलोकमवाप्नुयात् ।
आवासान्निध्यते चेष्ट पुनर्लब्धं न विद्यते ॥
युष्यं लक्षगुणं लब्ध्वा क्षतेऽस्मिन् व्रजमखले ।
ल्लखेन निमित्तास्तीर्थाः साहस्रयसहस्रकाः ॥”)
तज्जारी वनोपवनप्रतिपन्नाधिवनात्यट्पत्न्या-
रिंश्च तानि चतुरदिकोपपरिमाणस्थितानि
चतुर्भागशोऽभ्यन्तरस्थितानि क्रमश आह ।
पाशे ।
“वनानि द्वादशान्याहृत्युत्तमोत्तरदक्षिणी ।
महावनं महाभ्रष्टं १ इयं कान्धवनं शुभम् २ ॥
कोकिनाखं तृतीयं ३ तृथं तालवनं तथा ४ ।
पञ्चमं कुसुदाख्यं ५ षष्ठं भास्कीरसंज्ञकम् ६ ॥
नाम्ना लक्षवनं अष्टं सप्तमं परिकीर्तितम् ७ ।
अष्टमं खदिरं प्रोक्तं नवमं लोहलं वनम् ८ ॥
नाम्ना भद्रवनं अष्टं दशमं बहुपुण्यदम् १० ।
एकादशं समाख्यातं बहुकावचसंज्ञकम् ११ ॥
नाम्ना विस्ववनं अष्टं द्वादशं कामनाप्रदम् १२ ॥
इति द्वादशवनानि वनानि शुभदानि च ॥”
इति द्वादशवनानि ॥
अथ द्वादशोपवनान्याह वाराहे ।
“आदौ ब्रह्मवनं नाम १ द्वितीयं लक्षरा-
वनम् २ ।
तृतीयं विह्वलं नाम ३ कदम्बाख्यं चतुर्थकम् ४ ॥
नाम्ना स्वर्गवनं अष्टं पञ्चमं परिकीर्तितम् ५ ।
सुरभीवननामानं षष्ठमाज्ञादवर्तनम् ६ ॥
अष्टं प्रेमवनं नाम सप्तमं शुभदं दृग्वाम् ७ ।